

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศนอกเหนือจาก ทรัพยากร แรงงาน และทุน การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถพึ่งพาตนเอง พัฒนาตนเอง ชุมชน สังคม และพัฒนาพื้นฐานทางความคิด สติปัญญา จิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล ความมุ่งหมายที่สำคัญของการศึกษา คือ สนองตอบความต้องการของสังคม และบุคคล เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง และสังคม การที่ประเทศใดมีบุคลากรที่มีความสามารถทางการศึกษา โดยเฉพาะในด้านภาษาต่างประเทศ จึงจะเกิดความได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนและเศรษฐกิจ ของประเทศนั้นๆ (สมภพ มานะรังสรรค์, 2545: 137)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ถึงแม้ว่าในระยะที่ผ่านมา ได้มีความพยายามในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยมาโดยตลอด แต่จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พบว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะในวิชาที่ต้องใช้ ความคิด การคำนวณ และวิชาที่ต้องมีการปฏิบัติทดลอง รวมไปถึงการเรียนรู้ภาษาที่สองยังต่ำกว่าอีกหลายประเทศในเอเชีย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 1) ซึ่งจะ ทำให้คนไทยไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องการเรียนรู้ภาษาที่สอง

อย่างไรก็ตาม ปัญหา นโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ เป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นปัญหาที่ดูเผิน ๆ เหมือนไม่ใช่เรื่องที่วิกฤต เพราะไม่กระทบเรื่องปากท้องความเป็นอยู่โดยตรง แต่ถ้าพิจารณาให้ละเอียดจะเห็นว่าเป็นปัญหาที่จะมีผลกระทบสูงในหลายด้านในระยะยาว ทั้งในด้านความสามารถของประเทศไทยที่จะก้าวทันนานาประเทศในโลกปัจจุบันและอนาคต ทั้งในด้านการต้องรักษาภาษาไทย อันเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ และความเกี่ยวพันกับความมั่นคงของชาติ ทั้งในด้านการผลิตบุคลากรของประเทศไทยให้มีศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศในขณะที่ขาดความพร้อมอย่างรุนแรงทั้งในด้านจำนวนครูและศักยภาพภาษาต่างประเทศของครู (ปราณี กุลละวณิชย์, 2549: 2)

ภาษาจีนกลาง เป็นหนึ่งในสำเนียงหลักของภาษาจีนและเป็น 1 ใน 6 ของภาษาราชการของสหประชาชาติ ซึ่งในปัจจุบันมีผู้ใช้ประมาณ 867.2 ล้านคนทั่วโลก (วิกิพีเดีย, 2548) และเนื่องจากขณะนี้สาธารณรัฐประชาชนจีนถือเป็นประเทศหนึ่งที่ขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมั่นคงและมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของโลกในทุกภูมิภาค สาธารณรัฐประชาชนจีนมีมูลค่าการค้าการลงทุนกับไทยเกือบ 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีแนวโน้มจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วในอนาคตอันใกล้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งในการใช้ภาษาจีนกลางให้แก่คนไทย เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก (พรหทัย จันทรกานตานนท์, 2549: 1)

ในประเทศไทยเองเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม การที่มีคนหลายชาติประกอบกันอยู่ในสังคมย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม ดังเช่น คนจีนและภาษาจีนมีบทบาทและอิทธิพลต่อสังคมไทยด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม โดยเฉพาะการค้าขายที่จำเป็นต้องใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งในสมัยรัฐบาลที่มีท่าน อานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ภาษาจีนกลางได้รับการบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศที่สองของเอเชีย ทำให้การเคลื่อนไหวด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีความคึกคักขึ้นมาเป็นอันมาก (นงนุช ปานทুবวร, 2550) และยังจะเห็นได้ชัดเจนจากสถิติภาษาพูดที่ใช้พูดกันในครัวเรือนของคนไทยอายุตั้งแต่ 5 ขวบขึ้นไป ที่ทำการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ.2543 พบว่า มีคนไทยที่ใช้ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาพูดในครัวเรือน จำนวน 231,350 คน 48,202 คน และ 38,565 คน ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2543: 2) จะเห็นได้ว่า จำนวนคนไทยที่ใช้ภาษาจีนมีเป็นจำนวนสูงสุดและมากเป็น 4.8 เท่าของคนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษ

สำหรับกระแสความตื่นตัวของคนไทยกับภาษาจีนนั้น ศิริลักษณ์ มโนรมย์ ผู้อำนวยการกองโรงเรียนนโยบายพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ปัจจุบันคนไทยนิยมเรียนภาษาจีนมากขึ้น และโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนหลายแห่ง ในระยะ 4-5 ปีหลังมานี้ พบว่า มีหลายโรงเรียนที่แจ้งขออนุญาตต่อเดิมอาคารสถานที่ และรับนักเรียนจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนมีการจ้างครูจากประเทศจีนเพิ่มขึ้น นายณรงค์ พิงชาญชัยกุล นายกสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน กล่าวว่า แนวโน้มผู้เรียนภาษาจีนในขณะนี้เพิ่มขึ้นเป็น 2-3 เท่าตัว ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศที่ตื่นตัวกันมากขึ้นเวลานี้จำนวนโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในไทยทั่วประเทศที่มีสถานะเป็นโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนมีอยู่ทั้งสิ้น 111 โรงเรียน และการจัดตั้งสถาบันทางการศึกษาที่สอนภาษาจีนยังคงมีเพิ่มขึ้นอีก ดังนั้น การเตรียมครูที่มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องรีบดำเนินการเพื่อรองรับกระแสความตื่นตัวที่เกิดขึ้น เพราะในอดีตประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา โรงเรียนสอนภาษาจีนดังกล่าวอยู่ในสภาพการจัดเรียนการสอน การบริหารงาน การเงิน และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่แย่มาก ทำให้

บางแห่งคือคุณภาพ ดังนั้นทุกโรงเรียนจึงต้องพยายามฟื้นฟูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน (กรุงเทพมหานคร, 2547: 11)

การเรียนการสอนภาษาจีนมีปัญหาหลายประการ ซึ่งผลจากการวิจัยของประพัฒน์ โน้มวิบูลย์ (2547: 1) พบว่า ปัญหาที่สำคัญมากของการสอนภาษาจีนในโรงเรียน คือ การขาดแคลนผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรีที่จบสาขาวิชาภาษาจีนโดยตรง ผู้ที่มีวุฒิดังกล่าวต้องการทำงานเอกชนซึ่งให้ค่าตอบแทนที่สูงกว่าการสอนหนังสือ ผู้สอนบางคนเป็นครูสอนวิชาอื่นมาก่อน ครูเหล่านี้ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางไวยากรณ์จีนและสัทศาสตร์จีน เมื่อพบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียนก็แก้ไขและอธิบายไม่ได้ การออกเสียงของผู้สอนยังไม่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้ การสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังมีปัญหาการขาดแคลนตำราที่เหมาะสม หลักสูตรที่ยังไม่ได้มาตรฐาน (สยามรัฐ, 2549: 6) และขาดแคลนสื่อการสอนเนื่องจากงบประมาณจำกัด (สุวิชัย โภคชัยวัฒน์, 2543: 4)

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนจีน ณ ห้องประชุมจุมภฏ-พันธุ์ทิพย์ อาคารพระราชูปถัมภ์ฯ ชั้น 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดโดย ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้สรุปประเด็นปัญหาด้านการสอนภาษาจีน ไว้ดังนี้ (รณภพ มาสันติสุข, 2550: 16)

1. หลักสูตรการสอนไม่มีความชัดเจน หลักสูตรภาษาจีนไม่มีความต่อเนื่องในการศึกษาแต่ละระดับชั้น นักเรียนต้องเริ่มเรียนใหม่ระดับประถม มัธยม อุดมศึกษา และไม่มีกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอนที่เป็นรูปธรรม
2. ขาดบุคลากรครูผู้สอน แม้ว่าจะมีการขอครูอาสาสมัครจากจีน แต่ก็ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาได้ซักเท่าไร เพราะครูอาสาสมัครนั้นไม่ได้จบทางด้านการสอนโดยตรง ขาดประสบการณ์การสอน และการสื่อสารกับนักเรียนไทยมีปัญหาค่อนข้างมาก
3. ขาดแคลนแบบเรียนและสื่อการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน อีกทั้งขาดสิ่งแวดล้อมทางด้านภาษาในการกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความเคยชินของภาษา
4. นักเรียนไม่มีความตั้งใจเรียนเท่าที่ควรไม่เหมือนนักเรียนจีน

ด้วยหลักการและเหตุผลจากสภาพปัจจุบันและปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงข้อมูลดังกล่าวที่ข้างต้น อันได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิชาภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน ซึ่งแต่เดิมเรียกโรงเรียนประเภทนี้ว่า โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2535: 1) โรงเรียนประเภทดังกล่าว แม้ว่าจะในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ตามมาตรา 15(1) ซึ่งมีได้แสดงให้เห็นความสำคัญหรือความแตกต่าง

จากโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาอื่น ๆ แต่ยังคงดำรงการเป็นโรงเรียนที่สอนภาษาจีนอันเป็นลักษณะเด่น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองตัดสินใจเลือกส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษานั้น อาจกล่าวได้ว่า การสอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนดังกล่าว จึงมีความสำคัญอย่างมาก การจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาจีนนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญและต้องจัดให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สมกับที่เป็นจุดขายที่ต้องทำให้เกิดความพึงพอใจของผู้ปกครองและนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนเป็นเรื่องที่มีความน่าสนใจและควรมีการวิจัยหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการบริหารการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยแยกออกจากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนวิชาอื่น ๆ
2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัยซึ่งประมวลมาจากแนวคิดของนักวิชาการด้านการบริหารวิชาการ ซึ่งครอบคลุมขอบข่ายเนื้อหาหลัก ๆ ของการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนโดยเฉพาะ ได้แก่ กมล ภู่งประเสริฐ (2545: 9-18) ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 3-4) อุทัย บุญประเสริฐ (2540: 82) เป็นต้น โดยมีงานหลัก ๆ 5 ด้าน ดังนี้
  1. การบริหารหลักสูตร
  2. การจัดการเรียนการสอน
  3. การวัดและประเมินผล
  4. สื่อการเรียนการสอน
  5. การนิเทศการสอน

3. ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ โรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน จำนวน 28 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีน หมายถึง กิจกรรมทางการบริหารเพื่อส่งเสริมและทำให้เกิดการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งครอบคลุมงานหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การนิเทศการสอน

สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง ลักษณะการบริหารงานวิชาการในด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งครอบคลุมงานหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การนิเทศการสอน

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครอบคลุมงานหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การนิเทศการสอน

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนเป็นโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ที่เปิดสอนภาษาจีน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2525 มาตรา 15(1) โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสังกัดกองโรงเรียนนโยบายนพิเศษ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งขึ้นโดยผู้ประกอบการต้องมีสัญชาติไทย อาศัยอยู่ในประเทศไทย เปิดดำเนินการสอนโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ มีสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการบริหารงานเพื่อให้เกิดการใช้หลักสูตรที่ครอบคลุมเรื่องการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารงานที่ครอบคลุมเรื่องการจัดครูเข้าสอน การจัดทำตารางสอน การจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม เสริมทักษะ การสอนซ่อมเสริม

การวัดและประเมินผล หมายถึง การบริหารงานที่ครอบคลุมเรื่องแนวการปฏิบัติ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ระยะเวลาในการวัดผลประเมินผลการเรียน หลักการประเมินผล ผู้เรียน การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การบริหารงานที่ครอบคลุมเรื่องการจัดหาสื่อการเรียน การสอน การเตรียมสื่อการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน การบริหารงานสื่อ การเรียนการสอน

การนิเทศการสอน หมายถึง ความพยายามใด ๆ ในการให้ความช่วยเหลือแก่ครูในด้าน การเรียนการสอน รวมทั้งการสนับสนุนเพื่อให้ครูสามารถที่จะปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียน การสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หรือครูใหญ่ หรือผู้รักษาการใน ตำแหน่งดังกล่าวของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาจีน หรือหัวหน้าหมวดวิชาภาษาจีน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าวของ โรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หมายถึง ครูชาวต่างประเทศและครูชาวไทยที่ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะครูผู้สอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอน ภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้แนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องใน การบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีน โรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร

และปริมณฑล นำไปปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 28 โรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน และกลุ่มครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน จากโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 203 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1	ผู้บริหารโรงเรียน	มีจำนวน	28	คน
กลุ่มที่ 2	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน	มีจำนวน	28	คน
กลุ่มที่ 3	ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน	มีจำนวน	147	คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. แบบสอบถามการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ฉบับที่ 2 สำหรับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน

ฉบับที่ 3 สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน

โดยแบบสอบถามการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2.2. แบบสังเกต มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) สำหรับใช้ในการสำรวจสภาพแวดล้อมทั่วไปของโรงเรียน/ สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน และสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาจีน

2.3. แบบศึกษาเอกสาร สำหรับวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการบริหารวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน โดยเอกสารที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รายงานการประชุม คำสั่งโรงเรียน แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2550

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

3.1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีน และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนที่เป็นประชากรในการให้ข้อมูล

3.2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.3. ตรวจสอบคัดเลือกแบบสอบถามที่ครบถ้วนและสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1. ข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และ หาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2. ข้อมูลจากแบบสังเกต วิเคราะห์โดยโดยแจกแจงความถี่ (Frequency)

4.3. ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis0029

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

เนื่องจากเพ็ญจะมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2550 ตามมาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “ผู้อำนวยการ” หมายถึง ผู้อำนวยการของโรงเรียนในระบบ ซึ่งไม่มีการระบุถึง “ครูใหญ่” แต่จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่า โรงเรียนที่เป็นประชากร

หลายแห่งยังคงใช้ คำว่า “ครูใหญ่” เรียกผู้บริหาร โรงเรียน ผู้วิจัยจึงยังคงขอใช้คำว่า “ครูใหญ่” แม้ปัจจุบันจะไม่มีตำแหน่ง “ครูใหญ่” นี้ตามกฎหมายแล้ว

ข้อจำกัดในการวิจัย

ตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการศึกษาเอกสารสำหรับวิเคราะห์เนื้อหาในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการบริหารวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน โดยเอกสารที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รายงานการประชุม คำสั่งโรงเรียน แผนปฏิบัติการประจำปี การศึกษา 2550 แต่เมื่อได้ทำการวิจัยภาคสนามจริง พบว่า โรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนที่ศึกษาทั้ง 28 โรง ไม่สะดวกและขอสงวนที่จะให้ศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยจึงขอตัดการศึกษาส่วนนี้ออกจากงานวิจัยครั้งนี้

ลำดับขั้นการนำเสนอรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยนี้ นำเสนอเป็น 5 บทคือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน วิวัฒนาการของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน นโยบายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา การสอนภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการฝึกอบรมการสอนภาษาจีน ณ มลฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน กรอบการวิจัย การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนการสอน การนิเทศการสอน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายจะเป็นรายการอ้างอิง ภาคผนวก และประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์